

EDITORIAL

Comença un nou curs escolar marcat per l'aplicació de la Reforma entre altres aspectes més prosaics. Podem començar per assenyalar que de les dades que es desprenen d'una enquesta feta per l'STEI els primers dies de curs (entre d'altres informacions) es confirma a les Illes Balears (en consonància amb la resta de l'Estat) la insuficient dotació de plantilles en els centres de Primària i Secundària. Aquesta mesura restrictiva és doblement greu en aquest curs ja que l'aplicació de la Reforma a Primària hauria de suposar un augment de professorat (especialistes de música, educació física, educació especial i recolçament a la integració). Per altra banda, és una mesura que afectarà negativament l'escolarització de nins de tres anys; també molts de professors/es interins/es que, tot i haver treballat uns anys per a l'Administració, es quedaran sense feina; professors amb destí definitiu que són desplaçats dels seus centres; tan sols es destina un 3% de professors "interins" per a substitucions, nombre que serà insuficient al llarg del curs. I si encara hi afegim la congelació salarial que s'anuncia per al funcionariat, la també possible congelació de l'oferta de treball públic per al 93, els previsibles retalls pressupostaris en educació; podem concloure que tot plegat farà que siguin quasi inviables els objectius prevists a la LOGSE i possin en perill la REFORMA.

D'altra banda, continuen essent moltes (a la nostra enquesta, el 50%) les escoles que ultrapassen les ràtios professor/alumne establertes.

Pel que fa a l'ensenyament privat i concertat, hem d'assenyalar que encara no

s'ha signat el nou conveni a causa de la intransigència de les patronals, les quals a més a més encara intenten en molts casos incomplir la jornada que especifica l'actual conveni, encara en vigor per aquest curs. La crispació en el sector comença a ser la tònica dominant.

Comentari a part mereix l'actitud demostrada pel MEC respecte als opositors de Secundària del 92 (educació física, dibuix, biologia i geologia, física i química i d'altres) els quals han estat obligats a desplaçar-se fora de les Illes havent-hi vacants de les seves especialitats. Tot i que el col·lectiu afectat -amb el suport de l'STEI- ha realitzat totes les gestions al seu abast, a la fi han hagut de partir i -a hores de redactar aquestes línies- sense cap promesa ni garantia que la seva absurda situació pugui ésser resolta. No cal dir que la manca de competències educatives té molt a veure amb aquesta lamentable història.

Continuen els entrebancs al procés de normalització lingüística a les nostres escoles i instituts. Hem de dir una vegada més que l'administració educativa no garanteix suficientment aquesta qüestió. Exemples: les poques places que a l'adjudicació d'interins de mitges van sortir com a "en català", van ser reconvertides en part a fi que poguessin ser adjudicades a professorat que no presentés cap titulació de llengua catalana; tot això per no esmentar la rebaixa prèvia que, quant a la titulació de reciclatge, va establir l'administració per poder optar a les places "en català" □